

Arrestnummer
<i>C1 1068 / 2026</i>
Repertoriumnummer
<i>2026 / 1743</i>
Datum van uitspraak
31 augustus 2026
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/1986 2025/VJ11/862

☐ Registratie
☐ Verstek
☒ R 32/7
☒ Hypo
☐ Opdracht OM
☐ Aanstelling deskundige
☐ Internering
☐ OS
☐ O.A.

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID, Departement
Kanselarij en Bestuur (C.V.H.), Koning Albert II laan 20 bus
9, 1000 BRUSSEL

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest
ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Hof van beroep
Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. [REDACTED], (RRN [REDACTED])
met Belgische nationaliteit,
geboren [REDACTED],
wonende te [REDACTED],
- beklaagde -

1. Telastlegging

De beklaagde wordt volgens de aanhangig makende dagvaarding van 17 oktober 2024 vervolgd voor het volgende:

als dader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt:

gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3. en 6.2.1. eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6, eerste lid Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor het stallen van allerlei materiaal, materieel, afval en gebruikte voertuigen, o.a. landbouwvoertuigen, containers

(opleggers), tractoren, autobanden, houten panelen, golfplaten, ladder, gele kraan, plastic afdekzeilen, stenen, tank,

op een perceel gelegen te:

- in eigendom toebehorend aan:
 - , geboren wonende te ,
 - , geboren , wonende te ,
 - , geborene , wonende te ,
 - , geboren , wonende te ,
 - geboren , wonende te ,
 - geboren , wonende te ,
 - wonende te , geboren
 - , geboren geboren
 - , wonende te , geboren
 - , wonende te , geboren
 - , wonende te , geboren ; en
- , in eigendom toebehorend aan , geboren , wonende te ;
- , in eigendom toebehorend aan , geboren , wonende te ;

te in de periode van 3 december 2019 tot en met 19 juni 2024

2. Procedureverloop

2.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 3 juni 2025 op tegenspraak als volgt:

“VOORAFGAANDELIJK

De rechtbank verbetert en hernummert de feiten onder de enige tenlastelegging in de dagvaarding als volgt:

gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaase Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, (art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

namelijk het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt voor het stallen van allerhande materiaal, materieel, afval en gebruikte voertuigen, o.a. landbouwvoertuigen, containers (opleggers), tractoren, autobanden, houten panelen, golfplaten, ladder, gele kraan, plastic afdekzeilen, stenen, tank, op een perceel gelegen te

- in eigendom toebehorend aan:

- 1.** *, geborer*
- , wonende te*
- *, geboren*
 - *, wonende te*, *, geboren*
 - *, wonende te*, *, geboren*
 - *, geboren*
 - *!, wonende te*
 - *geboren*, *, wonende te*

- geboren , wonende te
- geboren
- , wonende te
- ; geboren
- op , wonende te
- ; geboren
- ; wonende te
- geboren
- , wonende te
- , geboren
- ; wonende te ;
- en wonende te
-

2. , in eigendom
toebehorend aan geboren
; wonende te ;

3. in eigendom
toebehorend aan , geboren
; wonende te ;

te in de periode van 3 december 2019 tot en met 19 juni 2024

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van 2

Verklaart de feiten 1, 2 en 3 onder de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de feiten 1, 2 en 3 onder de enige tenlastelegging:

tot een geldboete van 8.000,00 EUR, zijnde 1.000,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 4.000,00 EUR, zijnde 500,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 61,01 EUR*
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 371,72 EUR*

HERSTEL

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

OP BURGERLIJK GEBIED

De burgerlijke vordering van

Wijst de vorderingen van de burgerlijke partijen af als ongegrond.

De overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.”

2.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 16 juni 2025 door de beklaagde ;
- 19 juni 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

2.3 Op de rechtszitting van 30 januari 2026 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, een conclusietermijn vast voor de beklaagde en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 18 juni 2026. De beklaagde legde tijdig een conclusie neer.

2.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 18 juni 2026 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____, advocaat met kantoor te _____,

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

3. Ontvankelijkheid van het hoger beroep- saisine van het hof

3.1 De verklaringen van hoger beroep en de grievenformulieren zijn tijdig en regelmatig naar de vorm ingediend.

3.2 De beklaagde bepaalde nauwkeurige grieven over de schuld, de bestraffing, het aanhouden van de burgerlijke belangen en de gerechtskosten. Het openbaar ministerie bepaalde nauwkeurige grieven over de bestraffing.

3.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde en het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Omwille van de devolutieve werking van de beperkte hoger beroepen en vervolgens de grieven, is het hof enkel gevat omom te oordelen over de schuld van de beklaagde aan de enige telastlegging, de op te leggen bestraffing en de beslissingen die daar onlosmakelijk mee verbonden zijn. De beslissing van de eerste rechter op burgerlijk gebied en over het herstel is definitief.

4. Beoordeling van de schuld

De beklaagde wordt onder de enige telastlegging vervolgd voor het gebruiken van drie percelen om allerlei materieel, afval en gebruikte voertuigen te stallen, zonder hiervoor over de nodige vergunningen te beschikken.

Het hof is van oordeel dat de beklaagde zich schuldig maakte aan deze telastlegging. De feiten blijken uit verschillende processen-verbaal.

De eerste vaststellingen werden omschreven in een proces-verbaal van 3 december 2019 van de politie. De politie stelde toen vast dat de beklaagde verschillende landbouwkarren en materiaal stockeerde op de percelen gelegen te _____,

_____. De afdeling Handhaving van het Departement Omgeving stuurde hierna een aanmaning naar de beklaagde. De beklaagde werd hierover verhoord. Hij verklaarde toen dat hij zich aan de aanmaning zou houden en een vergunning zou aanvragen om de toestand te regulariseren. De beklaagde heeft deze vergunning uiteindelijk niet aangevraagd. Op 13 juli 2022 deed de verbalisant ruimtelijke ordening opnieuw een controle. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde vast dat er op de percelen gelegen te _____

_____ nog steeds landbouwvoertuigen, aanhangwagens, containers, banden, plastic en afvalmaterialen aanwezig waren. De verbalisant ruimtelijke ordening voegde bij haar proces-verbaal foto's en luchtfoto's waaruit de toestand blijkt. Ook op 30 september 2022 was er een controle.

Op de percelen te _____ waren nog

steeds landbouwvoertuigen en plastic afdekzeilen aanwezig. Een deel van de landbouwvoertuigen en containers werden verwijderd. De landbouwvoertuigen stonden verspreid over de percelen met de nummers _____,

_____ maar ook op de percelen met nummers _____. Rond een uit golfplaten opgetrokken hok bevonden zich twee oude tractors, autobanden en houten panelen. Een aantal containers werden verplaatst naar het verder gelegen perceel met nummer _____. De beklaagde werd opnieuw

verhoord. Hij verklaarde dat hij het plastic hergebruikte om dierenvoer mee af te dekken. Hij verplaatste materiaal dat hij opstapelde van de gepachte grond naar percelen van zichzelf, dit om de eigenaars van de gepachte gronden tegemoet te komen. Hij zocht een loods om het materiaal te stockeren.

Ook bij een controle van 19 juni 2024 bleek dat er nog steeds gebruikte of afgedankte landbouwvoertuigen aanwezig waren op de percelen met nummers _____,

_____. Perceel _____ was ontruimd. De eerste rechter beval een hercontrole. Dit werd uitgevoerd op 5 maart 2025. Toen was de toestand hersteld op een laadbak en een bietenrooier na. Uit foto's die de beklaagde kort daarna stuurde naar de verbalisant ruimtelijke ordening bleek dat deze intussen ook werden verwijderd. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde vast dat het herstel integraal werd doorgevoerd.

Uit al deze vaststellingen volgt dat de beklaagde de verschillende percelen vermeld in de enige telastlegging gewoonlijk gebruikte voor de opslag van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder over de vereiste vergunning te beschikken.

De argumenten die de beklaagde in zijn conclusie aanhaalt doen geen afbreuk aan het bewijs van de enige telastlegging. Uit de processen-verbaal blijkt dat op alle percelen die in de telastlegging worden vermeld, afval en afgedankte voertuigen werden gestockeerd. Het is juist dat de verbalisant ruimtelijke ordening op 19 juni 2024 vaststelde dat perceel _____

ontruimd was. Eerder echter werden op dit perceel wel inbreuken vastgesteld. Dit doet dus geen afbreuk aan de schuld.

Het aangetroffen materiaal en afval voldoet aan de omschrijving van artikel van artikel 4.2.1, 5° a) Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening met name de opslag van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder vergunning. Dat er zich onder dit materiaal ook landbouwmateriaal zou bevinden, doet daaraan geen afbreuk.

De beklaagde betwist ook het moreel bestanddeel van het misdrijf. Het volstaat echter dat de beklaagde met een algemeen opzet handelde. Uit de feiten blijkt dat de beklaagde wetens en willens voertuigen en materialen bewaarde op zijn terreinen zonder hiervoor een vergunning aan te vragen. Ook hierover is er geen twijfel.

Tot slot zijn er geen redenen waarom het hof geen rekening zou mogen houden met de notariële akte die de beklaagde als zijn stuk 33 neerlegt. Aangezien de beklaagde dit stuk in het debat brengt, maakt het deel uit van de stukken van het beraad. Het stuk voegt voor het hof echter geen elementen toe die tot een ander oordeel leiden dan de elementen die voortkomen uit het opsporingsonderzoek.

5. Straftoemeting

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

De beklaagde vroeg geen vergunning aan voor het gebruik van grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materieel en afval. Hij schaadde de goede ruimtelijke ordening. Hij maakte ook een gewoonte van de inbreuk. De eerste vaststellingen dateren al van december 2019. Hij kreeg een aanmaning om ofwel de terreinen op te ruimen, ofwel een regularisatievergunning aan te vragen. Het duurde tot 2025 vooraleer de beklaagde de toestand regulariseerde. De beklaagde volhardde dus lange tijd in de boosheid en handelde eigengereid.

De beklaagde heeft een blanco strafregister. Hij vraagt om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Het hof is echter van oordeel dat de opschorting geen gepast antwoord is op de bewezen feiten. De beklaagde stelde zich koppig op terwijl hij goed wist dat hij in overtreding was. Het

duurde jaren vooraleer de beklaagde zich eindelijk in regel stelde. Een effectief afkeurend signaal is vereist om de beklaagde de ernst van de gepleegde inbreuk te doen inzien en om hem er toe aan te zetten om de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening voortaan wel strikt na te leven. De geldboete die de eerste rechter oplegde is daartoe passend. Het hof beslist eenparig om deze geldboete effectief op te leggen. Het bedrag van deze boete is proportioneel aan de ernst van de inbreuk. Deze bestraffing zal de beklaagde niet sociaal declasseren en brengt zijn sociale reclassering niet in het gedrang. Het blijkt niet dat deze geldboete enige impact zou kunnen hebben op zijn werksituatie. Het zal zijn financiële situatie ook niet disproportioneel verslechteren.

Aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2016 maar voor 1 februari 2026, verhoogt het hof de geldboete met 70 opdecimen. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf is een passende stimulans om de beklaagde er toe aan te zetten om de geldboete te betalen.

6. Kosten – bijdragen - vergoeding

De beklaagde is gehouden tot de kosten van de strafvordering, zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 90 decimen tot 250 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 Tarief Strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 62,37 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

7. Burgerlijke belangen

De eerste rechter hield terecht de burgerlijke belangen aan.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211bis, Wetboek van Strafvordering,
- 24 Taalwet Gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Het hof is gevat om te oordelen over de schuld van de beklaagde aan de enige telastlegging, de bestraffing en de beslissingen die daarmee onlosmakelijk verbonden zijn.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

verklaart de beklaagde schuldig aan de enige telastlegging;

veroordeelt de beklaagde voor deze telastlegging tot een geldboete van 8.000 euro, dit is 1.000 euro vermeerderd met 70 decimen, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 90 deciem en zo gebracht op 250 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 62,37 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 26 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 371,72 euro in eerste aanleg en 150,19 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg: **€ 371,72**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 63,00
Afschriften akten HB: € 6,00
Opstelrecht ber. bekl.: € 35,00
Dagv. bekl.: € 32,54

€ 136,54

+ 10 % : € 13,65

Totaal : **€ 150,19**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter , raadsheer , die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en plaatsvervangend magistraat en in openbare rechtszitting van **31 augustus 2026** uitgesproken door kamervoorzitter , in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van griffier